

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ט"ו אֲיָר (ל' לעומר)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתְרֵי הַיּוֹמִי:

הַיּוֹרָה קֶסֶב

בַּיּוֹמִי הַמַּגִּיד, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, הָיָה אִישׁ עָשִׂיר וּמִיָּחָס, וְהָיָה מִתְנַגֵּד לְאַנְשֵׁי הַמַּגִּיד, וְסָפְרוּ לוֹ אַנְשָׁיו מִזֶּה הָאִישׁ, וְאָמַר לָהֶם שִׁירָאוּ לְקָרֵב אֹתוֹ אֵלָיו, וְלִהְיוֹתֵיךְ בְּזֶה מְאֹד וְלִהְיוֹתֵיךְ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיעֹזֵר לָהֶם, וְכֵן עָשׂוּ עַד שֶׁעֲזָרָם ה'. שֶׁהֵבִיאוּ אֹתוֹ לְהַמַּגִּיד, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְנִעְשָׂה אִישׁ כְּשֶׁר יֵרָא שָׁמַיִם, אֲךֶּה תְּחִיל לִירֵד מִנְּכֶסֶיו, וְאָמַר הַמַּגִּיד, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה. שֶׁאֵלּוֹ שְׁנֵיהֶם אֵי אֶפְשָׁר שִׁיְהִיוּ בְּמָקוֹם אֶחָד, הֵינּוּ תוֹרָה וְגִדְלָה, כִּי 'הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין' (בְּבֹא בְּתָרָא כה:). נִמְצָא כְּשֶׁרוּצָה לְהַחֲכִים עוֹמֵד לְדָרוֹם. עַל-כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְהַעֲשִׂיר, כִּי כְּשֶׁהוּא בְּדָרוֹם אֲזִי אֵינְנוּ בְּצָפוֹן וְעֲשִׂירוֹת בְּצָפוֹן, וְכֵן לְהַפְּךְ. כִּי-אֵם, אֵם הוּא בְּתַכְלִית הָעֲנִיוֹת שֶׁהוּא אֵין מִמֶּשׁ, אֲזִי אֵינוֹ עוֹמֵד בְּשׁוֹם צֵד כִּי אֵי אֶפְשָׁר לֹאמַר עָלָיו שֶׁהוּא בְּצָפוֹן אִם בְּדָרוֹם מֵאַחַר שֶׁהוּא אֵין וְאֶפְסֵם מִמֶּשׁ, עַל-כֵּן אֶפְשָׁר שִׁיְהִיָּה תוֹרָה וְגִדְלָה בְּמָקוֹם אֶחָד, כְּגוֹן מִשָּׁה רַבְּנוֹ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְרַבְּנוֹ הַקָּדוֹשׁ.

הַיּוֹרָה קֶסֶב

לְפַעְמִים מְנַח הַדְּבוּר וּמוֹכֵן לְצֵאתָ, וְאֵינוֹ יוֹצֵא דֶרֶךְ הַפֶּה כִּי-אֵם דֶּרֶךְ הָעֶרְף, (וּמִמֶּשׁ אֶפְשָׁר לְשִׁמְעַ כַּמָּה פַּעְמִים שֶׁהַדְּבוּר אֵינוֹ יוֹצֵא דֶרֶךְ הַפֶּה רַק דֶּרֶךְ הָעֶרְף).

כִּי יֵשׁ שֶׁלֹשׁ קְלָפוֹת, וְהַקְלָפוֹת רוֹצִים תָּמִיד לְתַפֵּס הַדְּבָר לְעֲצָמָם, בְּפֶרֶט דְּבַר הַקְדוּשׁ מֵאָדָם גָּדוֹל, כִּי אֶצְלָם כָּל הַדְּבוּרִים יָפִים וְנָאִים וְחֲשׁוּבִים, וְרוֹצִים לְתַפְּסָם, מְכַל-שֶׁכֶן כְּשֶׁהַדְּבָר נָאָה בְּאֵמֶת, כִּי הַמְצָרִים שֶׁהָיוּ כָּלָם שְׁחֹרִים, אֵלּוּ לֹא הִיָּתְהָ שָׂרָה יִפֶּת תֹּאֵר כָּל-כָּךְ, גַּם בֵּן הִיָּתְהָ חֲשׁוּבָה בְּעֵינֵיהֶם מְאֹד, וְהַדְּבָר הוּא בְּחִינּוֹת שָׂרָה לְכָל אֶחָד לְפִי עֲרֻכּוֹ, יֵשׁ שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת שָׂרָה לְאֵמֶתִי (בְּרִכּוֹת יג): שֶׁהוּא מוֹשֵׁל בַּדְּבָר שֶׁלּוֹ עַל עִיר וּמְדִינָה, וְיֵשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת שָׂרָה עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְיֵשׁ שֶׁהוּא שׂוֹרֵר בְּבֵיתוֹ, אֵךְ אֶצְלָם שֶׁהֵם בְּחִינּוֹת מְצָרִים שְׁכָלָם שְׁחֹרִים וְשִׁפְלִים, כָּל הַדְּבוּרִים חֲשׁוּבִים וְרוֹצִים לְתַפְּסָם. כִּי הַשְּׁלֹשׁ קְלָפוֹת הֵם שֵׁר הָאוֹפִים וְשֵׁר הַמְשֻׁקִּים וְשֵׁר הַטְּבָחִים, שֶׁהֵם תְּאוֹת אֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה. וּפְרָעָה הוּא אוֹתִיּוֹת הָעֶרְף שֶׁעוֹמֵד אַחֲרֵי הַקְדָּשָׁה וְתַכְף שָׂרוּאִין הַשְּׁלֹשָׁה שָׂרִים הַנִּ"ל, שֶׁהֵם שְׂרֵי פְרָעָה, אֵת שָׂרָה שֶׁהוּא הַדְּבָר, אֲזִי יָפָה וְנָאָה בְּעֵינֵיהֶם, וְתוֹפְסִים אוֹתוֹ לְפְרָעָה כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית י"ב): "וַיֵּרְאוּ אוֹתָהּ שְׂרֵי פְרָעָה וַיִּהְלְלוּ אוֹתָהּ אֵל פְּרָעָה" כִּי הַשְּׁלֹשָׁה שָׂרִים הַנִּ"ל הֵם קָנָה וּשְׂט וּוְרִידִין, וְתוֹפְסִין הַדְּבָר לְהָעֶרְף.

וְהֵנָּה כְּשֶׁהַדְּבָר הוּא דְּבַר הַקְדוּשׁ בְּחִינּוֹת שָׂרָה שֶׁהִיָּה שְׁכִינָה עִמָּה אֵף שֶׁהִיָּה צָר לְאַבְרָהָם מְאֹד מְאֹד בְּעֵת שֶׁנִּלְקָחָה, עִם כָּל זֶה יָדַע וּבִטַח בַּה' שֶׁהוּא טוֹבָה גְּדוֹלָה שֶׁנִּתְּפָסָה לְשָׂם, שֶׁנֶּעֱשָׂה מִזֶּה נַחַת גָּדוֹל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא בְּחִינַת "עֵת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בָּאָדָם לְרַע לוֹ" (קֹהֶלֶת ח) שֶׁלְקָטָה מִשָּׂם נִיצוּצוֹת הַקְדוּשִׁים כִּידוּעַ. אֲבָל אִם הוּא דְּבַר פְּשׁוּט, חַס וְשָׁלוֹם, אֶפְשָׁר שִׁיתְּפָסוּ אוֹתוֹ לְשָׂם, וְכִמְעַט, חַס וְשָׁלוֹם, יִשְׁתַּקַּע שָׂם אִם לֹא שִׁיבּוֹא צְדִיק אֵמֶת, שִׁישׁ לוֹ כַּח לְהוֹצִיאֵהוּ מִשָּׂם.

ויש אדם, שנעשה מכלו וממנו דבור, שנעשה שיחה בפי
 הבריות, והכל דוברין ממנו, והוא הולך נע ונד ומתפזר
 בפי כלם, ואצל כל אחד ואחד שבא לשם יש לו ענויים וצרות
 משנות, כי אצל כל אחד יש לו פרעה לפי בחינתו, וכשבא לפי
 אדם גדול שם פרעה מלך ומצרים מדינה ושלשה שרים אף
 בשהם תופסים הדבור ונופל אליהם צר לו מאד, עם כל זה יש לו
 ניהא שאפשר לו למצא שם ניצוצות הקדושים ויהיה טובה מזה.

אך כשבא לפי אנשים שפלים ושם כשתופסים הדבור להערך
 והוא נופל שם, ושם מדבר שממה ציה וערבה לא עבר בה
 איש אין לו עם מי לפגע, צר ומר מאד, הנפש הולכת נעה ונדה
 ומתפזרת בפזור הנפש בפי כמה אנשים והוא עיף ורעב וצמא
 במדבר, ואין לה אכל להשיב נפשה הרעבה והצמאה ואוכלת
 את עצמה בבחינת: "איש בשר זרועו יאכלו" (ישעיה ט) וכדמיון
 האיש שגבר עליו הקרירות מאד ואין לו שום כסוי לחמם עצמו
 ולהתעטף בו והוא מכיל ומחבק ומכניץ עצמו, כמו-כן הנפש, אין
 לה שום כסוי להתעטף ולכסות עצמה, והיא בחינת: "נפשם בהם
 תתעטף" - שמתעטפת מעצמה מנה ובה, וכך-כך נתעלפה, עד
 שאפלו אם נותנין לה דבר מאכל, אינה יכולה לקבל לאכל, כמו
 החולה שמטל זמן רב בחליו, עד שנתעלף כל-כך, שאי אפשר
 לו לקבל שום מאכל, וכשנותנין לו, הוא דוחה ואינו יכול לקבל;
 ומה נעשה, ואנחנו גרמנו לעצמנו, שלא שמענו לעצות טובות
 שנתן לנו השם יתברך (כי פנו אלי ערף, ולא פנים) ואז הוא
 חבוש בבית-האסורין, כי נתפס ונאסר שם. ולפעמים מגביהו
 למעלה ומעלה לשמים, ואחר-כך משליכו מאד למטה, כי
 העליה לא היתה בסדר, רק בדרך השלכה בלאחר-יד למעלה,

בְּמָקוֹם אֶחָד, אֲבָל בְּלֹא זֶה קָשָׁה שִׁיחִיו שְׁנֵיהֶם יַחַד תּוֹרָה וּגְדֻלָּה:

ארבעה צריכין להודות – קסג

א על ידי תְּאַוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה אֵינּוּ יָכוֹל לְהוֹצִיא שׁוֹם דְּבוּר לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ (עין לעיל בְּסִמָּן ס"ב):

ב כָּל הָאֲרַבְעָה צָרִיכִין לְהוֹדוֹת, מְרִמּוֹ עַל עֲנִין צָרוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, שֶׁהִיא בְּבַחֲיִנַת: "תָּעוּ בַּמִּדְבָּר", וְחוֹלָה וְחָבוּשׁ בְּבֵית הָאִסּוּרִים, "וַיַּעַל שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ תְּהוֹמוֹת" שֶׁבְּבַחֲיִנַת "יִוְרְדֵי הַיָּם", שֶׁסּוֹבְלֵת עֲנוּיִים וַיִּסּוּרִים וְטִלְטוּלִים גְּדוּלִים וְצָרוֹת מְשֻׁנוֹת וְכוּ' וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מַצִּיל אוֹתָהּ בְּכָל פַּעַם מִכָּל הַצָּרוֹת, וְעַל זֶה אָנוּ חַיִּבִים לְהוֹדוֹת תָּמִיד:

סדר יָמֵי מוֹהֲרָנ' ת' הַיּוֹמֵי:

וְהִנֵּה גְדֹל חֵלְקַת הָעֲצָה שֶׁהִיְתָה לִי אֲזוּ, וְעַצֵּם הַמְּנִיעוֹת וְהַיִּסּוּרִים שֶׁהָיָה לִי אֲזוּ בְּעֲנִין נְסִיעָה זֹאת אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עֲזָרְנִי לְשִׁבֵר כָּל הַמְּנִיעוֹת, וּבְשָׁעָה אַחַת נִגְמַר בְּדַעְתִּי לְנִסְעַ בְּעַת שֶׁהָיָה הַזְמַן קָצָר מְאֹד לְעֵסֶק בְּנְסִיעָה הַזֹּאת אֲבָל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הַזְמִין לִי מִיָּד עֲגָלָה וּמְעוֹת עַל הוֹצָאוֹת קָצַת כִּי תִכַּף כְּשֶׁנִּתְחַזְקֵתִי בְּדַעְתִּי לְנִסְעַ בּוֹדָאִי וַיַּעֲבֹר עָלַי מָה, תִּכְּף סִיעָנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְהַזְמִין לִי צָרְכֵי נְסִיעָתִי כִּי כֵן דִּרְכּוּ יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד כִּי הֵבֵא לְטָהָר מְסִיעִין לוֹ, וְכָל הַמְּנִיעוֹת הֵם רַק מְנִיעוֹת הַמַּחַ וְאֵף עַל פִּי שְׂנֵדֻמָּה לְהֵאָדָם שִׁישׁ לוֹ מְנִיעוֹת גְּדוּלוֹת בְּאַמֶּת שְׂאִי אֶפְשָׁר לְשִׁבְרָם, אֵף עַל פִּי כֵן בְּאַמֶּת כָּלָם הֵם רַק מְנִיעוֹת הַמַּח וְאֵם יִגְבִּיר הַחֶשֶׁק וְהָרָצוֹן כָּרְאוּי וַיִּכְסֵף בְּאַמֶּת לְגַמֵּר הַדָּבָר שֶׁבְּקִדְשָׁה בּוֹדָאִי יִשְׁבֵר כָּל הַמְּנִיעוֹת וְכוּ' (כְּמִבְּאֵר אֶצְלָנוּ בְּמָקוֹם אַחֵר [לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן סִמָּן ס"ו])

אֲבָל אָנִי בְּעֲנִי רְאִיתִי זֹאת בְּעֵינַי כִּמְהָ פְּעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר וְנִסְעָתִי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תלל - צמח מזהרנית יצ"ל "צדק מצוי מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שעי"י ישיבת תיקון המידות -

עַם הָעֲגָלָה שֶׁהִלְכָה לְנַעֲמִירוֹב וַיִּצְאֵתִי מִמָּאֵהֶלֶב בְּיוֹם חַמִּישִׁי
בְּעָרְךָ ב' שָׁעוֹת וַיּוֹתֵר אַחֲרַי חֲצוֹת הַיּוֹם וְאֲנִי הִבַּנְתִּי שְׂאֵנִי מִכָּרְח
לְהִיּוֹת בְּבִרְסָלָב עַל אוֹתוֹ הַשַּׁבָּת כִּי יִדְעֵתִי שֶׁתִּכְרַף אַחֲרַי שַׁבָּת יִסְעוּ
כָּל הַחֲבָרִים מִפֶּה לְזוֹסֶלָב וְהִיִּיתִי חוֹשֵׁב בְּדַעְתִּי אֵיךְ לְהִתְנַהֵג כִּי
הָעֲגָלָה הִלְכָה לְנַעֲמִירוֹב וּמִי יוֹדֵעַ אִם אוֹכֵל לְהַגִּיעַ בְּיוֹם שְׂשִׁי
לְנַעֲמִירוֹב בְּעוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל שְׂאוֹכֵל לְנִסְעַ עוֹד מִנַּעֲמִירוֹב לְפֶה
בְּרִסָּלָב עַל שַׁבָּת וְגַם יִהְיוּ לִי יִסּוּרִים מֵאָבִי נִרוּ יָאִיר שְׂאֵינִו מִסְכִּים
גַּם כֵּן עַל עֲנִין נְסִיעָתִי זֹאת, מְכַל־שֶׁכֶן כְּשֶׁאָבֹא פֶתְאִם בְּעָרְב
שַׁבָּת אַחֲרַי חֲצוֹת וְאַרְצָה לְסַע מִבֵּיתוֹ תִּכְרַף, בְּוֹדָאֵי יִקְפִיד עָלַי עַל
כֵּן הִיִּיתִי מִתְנַעֲנֵעַ מְאֹד שֶׁהַבַּעַל עֲגָלָה יִמְהַר וַיַּחֲשֵׁ מִסְעָהוּ, בְּאִפְן
שְׂאוֹכֵל לָבֹא בְּעוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל סָמוּךְ לְנַעֲמִירוֹב, בְּאִפְן שְׂאוֹכֵל
לְחַפֵּשׂ אַחֲרַי אֵיזָה עֲגָלָה בְּדָרְךָ שֶׁתִּסַּע עִמִּי לְבִרְסָלָב כִּי סָמוּךְ
לְנַעֲמִירוֹב יְכוּלִים לְעַקֵּם הַדָּרְךָ לְקַהֲלָת בְּרִסָּלָב כִּדִּי שְׂלֵא אֶצְטָרֵךְ
כָּלֵל לְהִיּוֹת בְּנַעֲמִירוֹב:

אַבֵּל תִּכְרַף בְּנִסְעֵי מִמָּאֵהֶלֶב הִתְחִילוּ שׁוּב הַמְּנִיעוֹת שִׁישׁ בְּשַׁעַת
הַנְּסִיעָה בְּעֲצָמָה, כְּאֲשֶׁר מִתְנַהֵג עִמָּנוּ עַל־פִּי הָרַב שִׁישׁ הַרְבֵּה
מְנִיעוֹת קִדְם שְׂמֵת־חִילִין לְנִסְעַ וְאַחֲרַי כֶּךָ כְּשֶׁזּוֹכִין לְשַׁבֵּר אֱלוֹ
הַמְּנִיעוֹת וּמִתְחִילִין לְנִסְעַ, אֲזִי חוֹזְרִים וּמִתְנַבְּרִים מְנִיעוֹת חֲדָשׁוֹת
בְּעֲנִין הַנְּסִיעָה בְּעֲצָמָה מִהַבַּעַל עֲגָלָה וְהַסּוּסִים וּמִהַעֲגָלָה וְאוֹפְנִים
וְחַבְלֵיהָ וְכָל כְּלֵיהָ, וּמִמָּטָר וּגְשָׁם וְרֶפֶשׁ וְטִיט וְכִיּוֹצֵא בָהֶם, אֲשֶׁר
כְּמַעַט לֹא נִמְלָטָה נְסִיעָה אַחַת מִמְּנִיעוֹת כָּאֵלָה וְכָאֵלָה הַרְבֵּה, הֵן
בַּחַיִּים חַיּוֹתוֹ הַקְּדוֹשִׁים, הֵן עֵתָה כְּשֶׁאֲנִי נוֹסְעִים עַל צִיּוֹן קִבְרוֹ
הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא מְאֹד וְהִנֵּה תִכְרַף כְּשֶׁיִּצְאֵתִי מִמָּאֵהֶלֶב וְאֲנִי נֶחֱפָז
בְּדַעְתִּי מְאֹד מְאֹד כִּנְזָכָר לְעִיל, הַסְתַּכְּלָתִי וְרֵאִיתִי שֶׁהַבַּעַל־עֲגָלָה
נוֹסֵעַ עִם עֲגָלָה גְּדוֹלָה וְאִין לוֹ כִּי־אִם שְׁנֵי סוּסִים וְזֶה יְדוּעַ שְׂאֵלוֹ

הַעֲגֵלוֹת גְּדוּלוֹת אֵי אֶפְשָׁר לָהֶם לִילֵךְ בְּזְרִיזוֹת כִּי־אִם עַל יְדֵי
אַרְבָּעָה סוּסִים וּלְפָחוֹת שְׁלֹשָׁה וְשָׂאֲלֹתֵי אוֹתוֹ מַה זֶה וְהַשִּׁיב
שֶׁנֶּחְלָה אֶצְלוֹ סוּם אֶחָד בְּנִסְיַעְתּוֹ לְכָאן וְהַשְּׂאִיר אוֹתוֹ בְּעֶרְךָ
פְּרָסָה וּמִחֻצָּה מִפָּה, וְהִנֵּה מִחֲמַת זֶה בּוֹדֵאֵי נָסַע עִמִּי לֵאמֹת לֵאמֹת
וְגַם גִּישָׁם הַתְּחִיל לִירֹד קִצָּת וְנִסְעֵנוּ עַד שְׁבָאנוּ אֶל הַכֶּפֶר
שֶׁהַשְּׂאִיר שָׁם סוּסוֹ וְתִכְרַף הוֹדִיעוּ לָנוּ הַשְּׂמוּעָה טוֹבָה מִסוּסוֹ שֶׁכָּבַר
מִת שָׁם, וּבּוֹדֵאֵי הַתְּחִיל לְהַצְטַעַר הַרְבֵּה וּלְחַשֵּׁב מַה לַּעֲשׂוֹת עִם
הָעוֹר וְעַל יְדֵי זֶה נִתְּעַכְּבְנוּ שָׁם קִצָּת וְאַחֲר־כֵּן נָסַע מִשָּׁם בְּלֵב
נְאֻנָּה וְנִעְצָב וּכְבָר פָּנָה הַיּוֹם וּבּוֹדֵאֵי נָסַע לֵאמֹת כִּי לֹא הָיוּ לוֹ
כִּי־אִם שְׁנֵי סוּסִים בְּעֵגְלָה כִּזְאת וְהָיָה לָנוּ לִינֵת לִילָה סָמוּךְ
לְמֵאֲהָלוֹב שְׁתֵּי פְרָסָאוֹת וּמִחֻצָּה וְעַד־יֵן הָיִינוּ רְחוּקִים מִנְּעַמִּירוֹב
הַרְבֵּה בְּעֶרְךָ שְׂמוֹנָה פְרָסָאוֹת וְעַמְדָתִי בְיוֹם שִׁשִּׁי בְּבִקְרָה בְּלֵב
נִשְׁכָּר וּמִבְּלָבֵל מְאֹד וְלֹא יָדַעְתִּי מַה לַּעֲשׂוֹת וְנִסְעָתִי עִם הַבַּעַל
עֵגְלָה הַנְּזוֹכֵר לְעִיל עַד קְהֵל־ת־קֹדֶשׁ מֵאַרְחֻוּעַ, וּכְבָר הָיָה סָמוּךְ
לְחֻצוֹת הַיּוֹם וּמִשָּׁם עַד־יֵן חָמֵשׁ פְרָסָאוֹת לְקַהֲלֵת נְעַמִּירוֹב וּבִיעַת
כְּנִיסָתִי לְשָׁם הָיִיתִי מְצַטְטֵר הַרְבֵּה כִּי הִבְנַתִּי שֶׁקִּשְׁתָּה לָבוֹא עַל
שַׁבָּת אֲפִלוּ לְנְעַמִּירוֹב מִכָּל־שֶׁכֶן שֶׁתְּהִיָּה שָׁהוֹת לְשֹׁכֵר עֵגְלָה
בְּאַמְצַע הַדֶּרֶךְ לְבִרְסֵלָב כְּנִזְכָּר לְעִיל וְאִם חָם וְשָׁלוֹם אָבוֹא אַחֲרֵי
שַׁבָּת לְבִרְסֵלָב לֹא יִהְיֶה עֵגְלָה וְחִבְרִים לְנִסְעַ עִמָּהֶם לְזִסְלָב וְהָיִיתִי
חוֹשֵׁב בְּדַעְתִּי מַה לַּעֲשׂוֹת כִּי רָאִיתִי שֶׁטוֹב לְפָנַי לְשֹׁכֵר בְּכָאן
סוּסִים לְנִסְעַ מְכָאן לְבִרְסֵלָב, אֲבָל לֹא הָיוּ לִי עַל הוֹצָאוֹת כָּל כֶּךָ
גַּם הָעִיר קִטְנָה וְעַל פִּי רַב אֵין נִמְצָאִים בְּכָאן סוּסִים כִּי־אֵלָה לְנִסְעַ
עִמָּהֶם בְּמַהֲירוֹת כָּל כֶּךָ:

וּסָמוּךְ מְאֹד בְּכְנִיסָתִי לְהָעִיר בְּהִיוֹתִי עַל הַגִּישָׁר דְּשָׁם עָנִיתִי
וְאָמַרְתִּי, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם הַזְּמַן לִי בְּכָאן עֵגְלָה עִם אַרְבָּעָה סוּסִים

✧
✧
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר
✧
✧

ג'תלו ✧ צמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוזה שידף צחד מספרוי רבצנו יהיה תיקון רבנ" ✧
 ✧ חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

**שְׁתַּמְע לְבָרְסֵלַב וְתִקְבַּל אוֹתִי בְּחֵנָם וְהַבֵּעַל עֲגָלָה שָׁמַע
 בְּשִׂאמְרָתִי זֹאת:**

סדר לקוטי עיצות הימני:

יח בְּשִׁתְּהִיָּה בְּבַחֲיֵנַת 'מָה', וְתִמְשִׁיךְ לְךָ אֱלֹהוֹת, שְׁתִּקְשֶׁר תָּמִיד
 בְּמַחְשַׁבְתְּךָ אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל־יְדֵי־זֶה יִתְבַּטַּל כָּל הַמְלַחְמוֹת וְכָל
 הָרְצוֹנוֹת נֶגֶד רְצוֹנְךָ. וְזֶה פִּירוּשׁ: "מַחְשַׁבָּה חָשׁוּב מָה", שְׁתִּמְשִׁיךְ
 מ"ה (הֵינּוּ שֵׁם הַיְיָ בְּגִימַטְרִיא מ"ה) בְּתוֹךְ מַחְשַׁבְתְּךָ, שְׁתִּקְשֶׁר אֱלֹהוֹתוֹ
 בְּמַחְשַׁבְתְּךָ תָּמִיד (שם סימן פב).

יט צָרִיכִין לְשָׁמֵר אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מִהֲרָחוּר, כִּי הֲרָחוּר מְזִיק וּפּוֹגֵם
 מְאֹד מְאֹד, מָה שְׂאִי אֶפְשָׁר לְצִיר בְּדַעַת הָאָדָם כָּלֵל עֲצָם פְּגָם
 הֲרָחוּר, הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִצְיֵלְנוּ (שיחות-הר"ן).

כ צָרִיךְ לְשָׁמֵר אֶת הַמַּחְשָׁבָה מְאֹד, כִּי מִמַּחְשָׁבָה יָכוֹל לְהִיזֵת
 נַעֲשֶׂה דְבַר חַיּוֹת מִמֶּשׁ (שם סי' מו).

כא הַמַּחְשָׁבָה הִיא גְבוּהָה מְאֹד מְאֹד, לְמַעְלָה מְכַל הַדְּבָרִים
 הַגְּבוּהִים וְחָשׁוּבִים אֲצֵל הָאָדָם כְּגוֹן רְאִיָּה וְשִׁמְיָעָה וְכוּ',
 וְהַמַּחְשָׁבָה גְבוּהָה מְכַלָּם וַיְכוּלָה לְהַשִּׁיג וּלְהַגִּיעַ לְמַעְלָה לְמַעְלָה,
 עַל־כֵּן צָרִיכִין לְשַׁמְרָהּ מְאֹד (שם).

כב יֵשׁ דְּבַר שְׁפוּרָה בְּמַחְשָׁבָה (הֵינּוּ דְבַר הַשְּׁגָה אוֹ חֲדוּשׁ תּוֹרָה) כְּמוֹ
 זְרִיחָה, וְאַחֲר־כֵּךְ פּוֹרַח מִהַמַּחְשָׁבָה. וְצָרִיךְ שְׂיִהְיֶה לָזֶה 'בְּרִיָּה'
 וְאִישׁ־חֵיל, שְׂיִוָּכַל לְרֹדֵף וְלָרוּץ אַחֲרֶיהָ וּלְהַשִּׁיגָהּ (שם סימן נח).

מחלוקת ומריבה

כג צָרִיךְ לְזָהֵר מְאֹד שֶׁלֹּא יִבְלָבֵל אוֹתוֹ הַמַּחְלָקָת שֶׁבֵּין הַצַּדִּיקִים, רַק
 יֵאָמֵין בְּכָלָם, כִּי כָּל הַבְּלָבוּלִים שֶׁבָּאִים בְּדַעַתוֹ עַל הַצַּדִּיקִים
 מִחַמַּת הַמַּחְלָקָת שֶׁבֵּינֵיהֶם וְשָׂאֵר קְשִׁיוֹת שֶׁקָּשָׁה לוֹ עֲלֵיהֶם, הַכֹּל

בא עליו מחמת שפגם בטפי מחו, שמחמת זה רוצים לגרשו מן החיים האמתיים ונצחיים, שהם הצדיקי אמת ונלוים אליהם. וצריך לחום על עצמו ולקח לעצמו תוכחה ומוסר מזה בעצמו, שנזופלים בלבו קשיות על צדיקי אמת, ועל ידי זה ישוב אל האמת (לקו"מ סי' ה; ועי' באות צדיק, סימן ח).

נצריך להשתדל תמיד אחר כל זכות ודבר טוב שאפשר למצא בישראל, ולדון את כל אדם לכף זכות, אפלו החולקים עליו והמבזין אותו. ואזי יהיה נצול תמיד ממחלקת, ועל ידי זה עושה כתר יקר להשם יתברך בכמה מיני אבנים טובות (שם סי' ו).

סדר ספורי מעשיות הימני:

בתוך כך בא אחד ורץ וצעק: רבנו של עולם! שמע תפלתי אם זה יבוא לעולם, מה לי לעשות עוד, ועל מה בראתני? וזה היה הסמ"ך מ"ם (הינו זה שצעק כל זה היה הסמ"ך מ"ם בעצמו) והשיבו לו: זאת הנשמה צריכה לירד להעולם בודאי, ואתה חשב לה עצה והלך לו.

והוליכו את הנשמה עוד דרך עולמות, עד שהביאו אותה להבית דין של מעלה כדי להשביע אותה שתירד להעולם ואותו האיש עדין לא בא, ושלחו אחריו שליח, ובא והביא עמו זקן אחד, שהיה כפוף כדרך הזקן, שהיה מכיר עמו מכבר (הינו שהבעל דבר היה לו הפרות עם זה הזקן הכפוף מכבר), ושחק ואמר: כבר נתתי לי עצה רשאי הוא לילך להעולם והניחו את הנשמה וירדה להעולם והיה רואה כל מה שעבר עליו מתחלה ועד סוף, ואיך נעשה מלך, והמלחמות שהיה לו וכו'.

(ולקח שבויים, ובתוכם היה יפת תאר, שהיה לה כל מיני חן שבעולם, רק שזה החן לא היה מעצמה, רק שהיה תולה עליה דומיט, ואותו הדומיט היה לו כל מיני חן, ומחמת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תלח - צמח מזהרנית זצ"ל "צדק מצוי מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

זה נדמה שיש לה כל מיני חן ועל אותו הדרך אינם יכולים לבוא, רק חכמים ועשירים וכו') (ויותר לא הגיד), ויש עוד הרבה מאד בזה (מן ולקח שבויים עד הסוף לא נכתב כראוי כמו שפיר).

מזמור לדוד בברחו וכו' ה' מה רבו צרי, רבים קמים עלי וכו' ואתה ה' מגן בעדי, בבודי ומרים ראשי קולי אל ה' אקרא, ויענני מהר קדשו סלה-ה' הנ"ל אני שכבתי ואישנה-כנ"ל הקצותי וכו' לא אירא מרבבות עם וכו' כי הכית את כל אויבי לחי, שני רשעים שברתי-כי היו נופלים להם השנים כשרצו לעלות אל ה' על עמך ברכתך סלה (תהלים ג).

עמד והתבונן נפלאות אלו: אם בעל-נפש אתה, תשא בשך בשנייה, ונפשך תשים בכף תעמד מרעיד ומשתומם, תסמר שערות ראשך ותשוב תתפלא בדברים האלה, העומדים בגבהי מרומים.

סדר שלחו ערוך היופני:

(ז) היו שתי עיירות זו סמוכה לזו קמ"א אמות ושליש כדי שיהיה ע' אמות ושיריים לזו ושבעים אמה ושיריים לזו חשובים שתיהם בעיר אחת ונמצאת כל עיר מהן מהלכת את כל העיר השניה וחוצה לה אלפים אמה: הגה וכן חומת העיר שנפרצה מב' רוחותיה זו כנגד זו וחרבו הבתים שביניהם עד קמ"א אמה ושליש דינו כסתום (טור) אבל בית אחד אפילו גדול הרבה אין לו דין עיר לתת לו שבעים אמה ושיריים (תוספות והרא"ש פרק כיצד מעברין וטור): (ח) היו שלשה כפרים משולשים אם יש בין האמצעי ובין כל אחד מהחיצונים אלפים אמה או פחות מכאן ובין שנים החיצונים רפ"ג אמות פחות שלישי (מלבד רוחב העיר האמצעי) (טור) כדי שיהיה בין כל אחד מהם ובין האמצעי כשתראה אותו כאלו הוא ביניהם קמ"א ושליש הרי

שלשתן כמדינה אחת ומודדים להם אלפים אמה לכל רוח מחוץ לשלשתן (ויש אומרים דאין מודדין מן האמצעי רק מחומותיה). (תוספות והרא"ש פרק כיצד מעברין וטור): (ט) עיר שיושבת על שפת הנחל שרוב העתים הוא יבש ומשתמשים בו שאינו מלא אלא בשעת הגשם אם יש לפניה מצבה רוחב ד' אמות על שפת הנחל כדי שיעמדו עליה וישתמשו בנחל נמצא הנחל בכלל העיר ומודדין לה אלפים אמה משפת הנחל השני ויעשה הנחל כולו בכלל העיר מפני המצבה הבנויה בצדה ואם לא היה שם מצבה אין מודדים להם אלא מפתח בתיהם ונמצא הנחל נמדד מן האלפים שלהם: (י) יושבי צריפים דהיינו שיושבים באהלים שעושים מהוצין וערבה אין להם דין עיר ולפיכך אין מודדין להם אלפים אמה אלא מפתח בתיהם (אם אין להם כמין היקף מחיצה י' או חריץ י' סביב בתיהם) (ב"י בשם שבולי לקט) ואם יש שם שלש חצירות של שני בתים קבועים של אבן או של נסרים אלו עושים את כלם קבע ויש להם דין עיר ומרבעים אותה ונותנין לה אלפים אמה לכל רוח כשאר העיירות: (יא) עיר שהוקפה ואח"כ ישבה מודדין לה ממקום ישיבתה ישבה ואחר כך הוקפה מודדין לה מחומתה:

סימן שצט (א) אין מודדין תחום העיר אלא בחבל של פשתן של חמשים אמה לא פחות שהוא נמתח ביותר ולא ארוך יותר מפני שאינו נמתח כראוי: (ב) אם יש נהר לפניו לסוף ע"ה אמה לאחר שמדד חמשים אמה חוזר לאחוריו כ"ה אמה כדי שיהא החבל של נ' אמה שלם עד הנהר: (ג) ישים החבל כנגד לבו וימתחנו בכל כחו: (ד) לא ימדוד אלא כנגד העיר אפילו אם יש הרים וגאיות כנגדה ולא ילך מכנגדה בצדה שהוא ישר וימדוד שם ויחזור כנגד העיר ולפי מדה שמדד שם אלא ימדוד

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תמ ׀ צמח מזהרני"ת זצ"ל ׀ צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל ׀
׀ צמח צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל ׀ ׀ צמח צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל ׀

כנגד העיר וכשיגיע להר אם הוא כל כך זקוף שאם יורידו חוט המשקולת מראשו לא יתרחק מכנגדו ולמטה בשיפולו ד' אמות אז אין צריך למדוד (כל כך) הירידה והעליה אלא אם יש מישור בראשו ואם אין מישור בראשו אינו מודד כלל ואם חוט מתרחק מכנגדו ארבע אמות ומתלקטים עשרה מתוך ה' דהיינו שבהילוך ה' אמות של שיפוע עולה עשרה טפחי' אז רואים אם אין משפתו אל שפתו אלא נ' אמה מבליעו בחבל של נ' אמה שזוקף עין גבוה בשפתו מזה ועין אחר כנגדו בשפתו מזה ומותח חבל מזה לזה ואם אינו יכול להבליעו בחבל של נ' אמה מודדו בחבל של ד' אמות וכך יעשה אחד עומד ברגלי ההר למטה ואחד למעלה ממנו ברחוק ד' אמות ונותן התחתון החבל כנגד לבו והעליון כנגד רגליו ועולה התחתון למקום שעומד העליון והעליון עולה ד' אמות ומודדין כבתחלה וכן יעשה עד שימדוד כולו ואם הוא משופע יותר שבהילוך ד' אמות עולה י' טפחים אז הקילו בו ולא הטריחוהו להבליעו בחבל של נ' אמה ע"י קורות אלא אם אין בו אלא חמשים אמה ישער אותו כמה יש בו לפי אומד הדעת ואם יש בו יותר מנ' אמה מודדו בחבל של ארבע אמות:

סדר לקווי תפלות הימני:

תתשא: רבונו של עולם מלא רחמים נוֹרָא וְנִשְׁגָב עֲנִי וְכִנּוּ מִהָרָה לְיָרְאָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמָךְ, אֲשֶׁר כָּל צָבָא מְעַלָּה זוֹחֲלִים וְרוֹעֲדִים מֵאִימַת שְׁמָךְ שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקֶּדֶשׁ וְכָל הַמַּלְאָכִים הַנוֹרָאִים רוֹעֲשִׁים וּמִתְפַּחְדִּים מִהָדָר גְּאוּנָךְ, וְכָלָם עוֹשִׂים בְּאִימָה וּבִירְאָה רְצוּנָךְ, "ה' שָׁמְעֵתִי שְׁמַעַךְ יִרְאֵתִי, ה' פָּעֲלָךְ בְּקֶרֶב שָׁנִים חֵייהוּ, בְּקֶרֶב שָׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרָגְזוֹ רַחֵם תִּזְכּוֹר", תֵּן לָנוּ יְרָאָה מְלֵא רַחֲמִים, תֵּן לָנוּ יְרָאָה אֲיִם וְנוֹרָא, תֵּן לָנוּ יְרָאָה

אֱלֹקֵי כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם שָׂרֵשׁ הַיְרָאָה, תֵּן פְּחֻדָּה ה' אֱלֹקֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיהָ, וְאִימָתָה עַל כָּל מַה שֶׁבָּרָאת וַיִּרְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ כָּלָם אַגְדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם:

תתשב: רבונו של עולם אתה נורא אתה, עשה עמנו נוראות ונפלאות באפן שנזכרה לשוב אליך באמת "נוראות בצדק תענינו אלקי ישענו, מבטח כל קצוי ארץ וים רחוקים" הורני ה' דרכך אהלך באמתך, יחד לבבי ליראה שמך" קדוש ונורא הושיענו וזכנו לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך, ותן לנו יראה שלמה מפניך באמת, עד שנזכרה על ידי היראה להעלות נחת ושעשועים גדולים לפניך ועל ידי זה תשפיע עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחסים ושלוש בני חיי ומזוני רויחי, עשר וכבוד וחסים וכל טוב בגשמיות וברוחניות בזה ובבא, למען לא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד ותעלנו מהרה מעלה מעלה, עד שנזכרה ליראה עלאה בתכלית השלמות, ועל ידי זה יהיו נשלמים מעשינו לפניך בשלמות גדול, עד שנזכרה שיהיה נשלם שמך הגדול והקדוש על ידינו תמיד בתכלית השלמות ברצונך הטוב ויגדל שמך עד עולם וישובו כל באי העולם אליך, ויעבדוך כלם באימה וביראה ובפחד גדול "יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא" ויקים מהרה מקרא שפתוב: "ארץ נתנה יבולה, יברכנו אלקים אלקינו, יברכנו אלקים וייראו אותו כל אפסי ארץ" ונאמר: "וייראו גוים את שם ה', וכל מלכי הארץ את כבודך" ונאמר: "כי ה' עליון נורא מלך גדול על כל הארץ יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי ואני ברב חסדך אבוא ביתך, אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך ברוך ה' אלקים אלקי ישראל עשה נפלאות לבדו וברוך שם כבודו

לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

תְּפִלָּה קכו: תתשג: {מיוסד ע"פ תורה קפ"ו} רבוננו של עולם זכנו
לְאֱמוּנַת חֲכָמִים בְּאֵמַת בְּשִׁלְמוֹת, עֲזָרְנִי שְׂאֻזָּכָה
לְהֶאֱמִין בְּאֵמַת בְּדַבְרֵי הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים, שְׂאֻזָּכָה לְהֶאֱמִין
בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁכָל דְּבַרְיָהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינוֹ פָּשׁוּט וַיֵּשׁ בָּהֶם רְזִין
וְסוּדוֹת גְּדוֹלוֹת, וְהֵם מְלֵאִים מוֹפְתִים כִּי נֶעְלַם בְּדַבְרֵיהֶם חֲדוּשֵׁים
וְעֵתִידוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת עַד אֲשֶׁר אֻזְכָּה לְרֵאוֹת גְּבוּרוֹת ה'
וְנִפְלְאוֹתָיו עַל יְדֵי דְבַרְיָהֶם הַקְּדוּשִׁים לְרֵאוֹת שְׁכָל מַה שְּׁעוֹבֵר
עָלֵינוּ כָּל יָמֵינוּ הַכֹּל הָיָה מְרָמוֹ בְּדַבְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים הַנִּצְאָרִים
בְּאֵמַת וְצֶדֶק, בְּחֻכְמָה נִפְלְאָה נוֹרְאָה וְנִשְׁגָּבָה שְׁהָיוּ מְרָמוֹזִים לָנוּ
כָּל זֶה בְּדַבְרֵיהֶם וְשִׁיחָתָם שְׁשִׁמְעֵנוּ מִפִּיהֶם אֹ מִפִּי אַחֲרִים בְּשִׁמְעֵם,
אֹ מִפִּי סְפָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים וְהַנוֹרְאִים מְלֵא רַחֲמִים זַכְנוּ לְאֱמוּנָה
שְׁלֵמָה הַזֹּאת וְלִדְעַת וְשְׁכָל הַזֶּה עַד שְׂאֻמְצָא בְּדַבְרֵיהֶם לְמִפְרַע כָּל
מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת מְקָרָב וְדָבוֹק תָּמִיד
בְּצְדִיקֵי אֵמַת וְאַנְשֵׁיהֶם הַנִּצְאָרִים וְלִילֵךְ בְּדַרְכֵיהֶם הַיִּשְׁרָיִם
וְהַתְּמִימִים וְלְהֶאֱמִין בָּהֶם בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שְׂאֻזְכָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ
בְּאֵמַת וְלְהִיּוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב כָּל יְמֵי חַיֵּי וְתִמְהָר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ,
וְתִבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וַיְקַיֵּם מְהֵרָה מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "כִּי־יִמִּי
צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת יְהוָה לְרָצוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי, בְּרוּךְ ה' אֱלֹקִים אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:"

תְּפִלָּה קכז: תתשד: {מיוסד ע"פ תורה קפ"ח} נשכחתי כמת מלב
הָיִיתִי כְּכֹלִי אֲבִד "תְּעִיתִי כְּשֶׁהָ אֲבִד בְּקֶשׁ עֲבֹדָה כִּי
מִצוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי," רבוננו של עולם, "מִי יתַנְּנִי כִּירְחֵי קָדָם כִּי־יִמִּי

אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִרְוּ עָלַי רֵאשֵׁי לְאוּרוֹ אֵלֶיךָ חֲשֹׁךְ מָלֵא רַחֲמִים
אֶתְּךָ יוֹדֵעַ כֹּל הַהֲשָׁגוֹת וְהַיְדִיעוֹת שִׁיְדַעְתָּ וְהַשִּׁיגָה נִשְׁמָתִי קִדְּם
שִׁיִּצְאָה לְאוֹיֵר הָעוֹלָם הַזֶּה בְּעֵת שְׁהֵייתִי בְּמַעֵי אִמִּי בְּתִשְׁעָה יְרַחֵי
לְדָה, שְׁהֵיָה נֵר הַדּוֹלֵק עַל רֵאשֵׁי וְהֵייתִי מִבֵּיט בָּהּ מִסּוֹף הָעוֹלָם וְעַד
סוּפוֹ, וְכִיּוֹן שִׁיִּצְאָה לְאוֹיֵר הָעוֹלָם מִיַּד נִשְׁכַּח וְנִאָבַד מִמֶּנִּי כָּל הָאוֹר
הַגָּדוֹל הַזֶּה, וְאֲנִי צָרִיךְ כָּל יְמֵי חַיֵּי לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחֵר זֶה לְחַפֵּשׂ
וּלְבַקֵּשׁ בְּכָל כַּחַי אַחֵר אֲבַדְתִּי שֶׁאֲבַדְתִּי וְשֶׁשָּׁכַחְתִּי וְאֲנִי בְּעֵצָם
נִשְׁמִיּוֹתִי וְקִשְׁיוֹת עֲרַפְנִי, לֹא דִי שֶׁלֹּא הִשְׁתַּדַּלְתִּי לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ
כְּרֵאוּי אַחֵר אֲבַדְתִּי, אֲפֹגֵם עָשִׂיתִי מִהַפְּךָ אֶל הַפֶּךָ, כִּי הִלַּכְתִּי אַחֵר
תִּצְאוֹת לְבִי וְהִרְבִּיתִי לְחַטָּא וּלְפִשְׁעַי נִגְדָדְךָ אֲשֶׁר עַל יָדָם הוֹסַפְתִּי
לְאָבִד בְּיָדִים עוֹד הַרְבֵּה הַרְבֵּה עַד אֲשֶׁר נִתְרַחַקְתִּי מִמָּךְ כְּמוֹ
שֶׁנִּתְרַחַקְתִּי, וְנִשְׁכַּח וְנִאָבַד מִמֶּנִּי כָּל טוֹב נִשְׁמָתִי, כָּל טוֹב הַנִּצְחִי,
כָּל טוֹב הָאֱמֵתִי וְאִינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דֶּרֶךְ אֵיךְ לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחֵר
אֲבַדְתִּי אֲבִדוֹתִי הַרְבּוֹת מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר כִּמְעַט כִּמְעַט אֲבַדְתִּי אֶת
עֲצָמִי לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם "לוֹלִי ה' עֲזַרְתָּה לִּי כִּמְעַט שָׁכַנָּה דוּמָה
נִפְשִׁי לוֹלִי תוֹרְתֶךָ שֶׁעָשׂוּעִי אֲזוֹ אֲבַדְתִּי בְּעַנְיִי" וְעַתָּה מָה אֶעֱשֶׂה
וּמָה אֶפְעַל: